

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2026.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Djela apostolska*,
Znaci vremena, Zagreb 2011.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2026.
Za internu uporabu

4. travnja 2026.

Biblija je prijepis Božje volje

“Propovijedaj Riječ ... bilo da im je zgodno, bilo nezgodno” (2. Timoteju 4,2)

U propisima svojeg svetog Zakona Bog je dao savršeno pravilo za život. On je objavio da će ovaj Zakon, u kojemu se ne može promijeniti ni jedna jota ili kovrčica, do svršetka vremena zadržati zahtjeve u odnosu na ljudska bića. Krist je došao da uzveliča i proslavi Zakon. On je pokazao da je utemeljen na širokoj osnovi ljubavi prema Bogu i prema čovjeku i da je poslušnost svim propisima Zakona čovjekova dužnost. On je u svojem vlastitom životu dao primjer poslušnosti Božjem zakonu. U propovijedi na Gori pokazao je kako zahtjevi Zakona obuhvaćaju više od vanjskih postupaka i uzimaju u obzir misli i nakane srca.

Ako ljudi poslušaju Zakon, on ih navodi da se odreknu “bezbožnosti i svjetskih požuda” i da žive “umjereno, pravedno i pobožno u ovome svijetu” (Titu 2,12). Ali neprijatelj svake pravednosti zarobio je ovaj svijet i naveo muškarce i žene na neposlušnost Zakonu. Kako je Pavao predvidio, mnogi su se odvratili od jasnih, ozbiljnih istina Božje riječi i izabrali učitelje koji im iznose milozvučne bajke. Mnogi propovjednici i drugi ljudi nogama gaze Božje zapovijedi. Tako se vrijeđa Stvoritelj svijeta, a Sotona se trijumfalno smije uspjelom planu.

Sve veći prijezir prema Božjem zakonu izaziva sve veću odbojnost prema vjeri, sve veću oholost, ljubav prema zadovoljstvima, neposluh roditeljima i popuštanje sebi; a ljudi koji razmišljaju, svuda zabrinuto pitaju: Što se može učiniti da se isprave ova alarmanтна zla? Odgovor nalazimo u Pavlovim savjetima upućenim Timoteju: “Propovijedaj Riječ!” U Bibliji nalazimo jedina sigurna načela djelovanja. Ona je prijepis Božje volje, izraz božanske mudrosti. Ona ljudskom razumu razjašnjava velike životne probleme i svima koji poštuju njezine propise pokazat će se kao siguran vodič koji će ih sačuvati da svoj život ne utroše u pogrešno usmjerene napore. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 318,319)

11. travnja 2026.

Djelo propovijedanja Radosne vijesti

“A ti budi trijezan u svemu, podnesi patnje, vrši djelo propovjednika Radosne vijesti, ispuni svoju dužnost do kraja!” (2. Timoteju 4,5)

Sve što se od čovjeka očekuje jest otvoreno, ozbiljno slaganje s objavljenom Božjom voljom. Poslušnost je najuzvišeniji nalog razuma kao i savjesti.

Pavao je nastavio sa svojom molbom: “A ti budi trijezan u svemu, podnesi patnje, vrši djelo propovjednika Radosne vijesti, ispuni svoju dužnost do kraja!” Pavao je znao da će uskoro završiti utrku pa je želio da Timotej zauzme njegovo mjesto, da čuva Crkvu od bajki i krivovjerja kojim će je neprijatelj, na razne načine, nastojati udaljiti od jednostavnosti Evanđelja. Savjetovao ga je da se čuva svih svjetovnih poslova i da se ne zapliće u ono što bi ga moglo priječiti da se potpuno preda radu za Boga; da s radošću trpi protivljenje, prijekor i progonstvo u kojem će se očitovati njegova vjernost; da u cijelosti dokaže svoju službu koristeći se svim raspoloživim sredstvima kako bi činio dobro onima za koje je Krist umro.

Pavao je svojim životom svjedočio za istine koje je naučavao i u tome je bila njegova snaga. Srce mu je bilo ispunjeno dubokim, trajnim osjećajem odgovornosti; radio je u tijesnoj zajednici s Onim koji je izvor pravde, milosrđa i istine. Čvrsto se držao Kristovog križa kao jedinog jamstva za uspjeh. Spasiteljeva ljubav bila je trajna pobuda koja ga je održavala u borbi sa sobom i borbi protiv zla, dok je u službi za Krista išao naprijed ne obazirući se na neljubaznost svijeta i protivljenje svojih neprijatelja.

Crkvi je u ove opasne dane potrebna vojska radnika koji su, kao Pavao, sebe odgojili da budu korisni, koji imaju duboko iskustvo s Bogom i koji su ispunjeni ozbiljnošću i gorljivošću. Potrebni su joj posvećeni, požrtvovni ljudi; ljudi koji neće izbjegavati tegobe i odgovornost; ljudi koji su hrabri i vjerni; ljudi u čijim je srcima Krist “nada slave”; ljudi koji će propovijedati “riječ” usnama dodirnutim svetim ognjem. Božje djelo propada zbog nedostatka takvih radnika, a kobne zablude kao smrtonosni otrov kaljaju moral i gase nade velikog dijela ljudskog roda. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 319,320)

18. travnja 2026.

Blago u zemljanim posudama

“Ali ovo blago nosimo u zemljanim posudama da se ona izvanredna uspješnost pripisuje Bogu, a ne nama.” (2. Korinćanima 4,7)

Dok vjerni, radom izmoreni nositelji barjaka — poput Pavla — polažu svoj život za istinu, tko će istupiti da zauzme njihovo mjesto? Hoće li naši mladi ljudi prihvatiti svetu zadaću iz ruku svojih otaca? Pripremaju li se da popune mjesta ispražnjena smrću vjernih? Hoće li poštovati apostolovu molbu, čuti poziv na dužnost usred poticaja na sebičnost i slavljublje koji vrebaju mlade?

Pavao je završio pismo osobnom porukom upućenom raznim pojedincima i ponovio hitan zahtjev da Timotej što prije dođe k njemu, ako je moguće, prije zime. Govorio je o svojoj osamljenosti prouzročenoj time što su ga napustili neki njegovi prijatelji, a drugi su nužno morali otići; a ukoliko bi Timotej oklijevao krenuti bojeći se da je potreban crkvi u Efezu, Pavao je rekao kako je već poslao Tihika da popuni njegovo mjesto.

Nakon što je spomenuo svoje suđenje pred Neronom, činjenicu da su ga njegova braća napustila i okrepljujuću milost Boga koji čuva Savez, Pavao je završio pismo preporučivši voljenog Timoteja zaštititi velikog Pastira koji će se i dalje skrbiti za svoje stado, premda potpastiri mogu biti oboreni.

Za Pavlovog posljednjeg suđenja pred Neronom, vladara se tako snažno dojmila snaga apostolovih riječi da je odgađao donošenje presude pa optuženog Božjeg slugu niti je oslobodio niti osudio. Ali vladareva zloba prema Pavlu uskoro se vratila. Ogorčen što ne može zaustaviti širenje kršćanske vjere, čak ni u svojem carskom kućanstvu, odlučio je da apostola pogubi čim nađe naoko uvjerljiv razlog. Nedugo zatim Neron je proglasio odluku kojom je Pavao osuđen na mučeničku smrt. Budući da se rimskog građanina nije smjelo podvrgnuti mučenju, bio je osuđen na odsijecanje glave. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 320,321)

25. travnja 2026.

Nebeski mir na Pavlovom licu

“U svemu trpimo nevolje, ali nismo u tjeskobi; ne znamo kamo bismo se okrenuli, ali ne očajavamo; progone nas, ali nismo ostavljeni u pogibli; obaraju nas na zemlju, ali nismo uništeni.” (2. Korinćanima 4,8.9)

Pavao je potajno odveden do stratišta. Samo je nekolicini promatrača bilo dopušteno da budu prisutni jer su se njegovi progonitelji, uznemireni snagom njegova utjecaja, bojali da bi se prisustvovanjem njegovom pogubljenju neki mogli obratiti na kršćanstvo. Ali čak su i okorjeli vojnici koji su ga sprovodili slušali njegove riječi i s čuđenjem gledali kako vedro i čak radosno očekuje smrt. Za neke koji su prisustvovali pogubljenju, njegov duh opraštanja svojim ubojicama i nepokolebljivo pouzdanje u Krista do samog kraja pokazalo se mirisom za život. Više njih prihvatilo je Spasitelja kojeg je Pavao propovijedao i nedugo zatim svoju vjeru neustrašivo zapečatilo vlastitom krvlju.

Pavlov je život do posljednjeg trenutka svjedočio o istinitosti riječi što ih je uputio Korinćanima: “Bog koji je zapovjedio: ‘Neka iz tame zasvijetli svjetlo’, on je zasvijetlio u našim srcima da osvijetli spoznaju slave Božje na licu Kristovu. Ali ovo blago nosimo u zemljanim posudama da se ona izvanredna uspješnost pripisuje Bogu, a ne nama. U svemu trpimo nevolje, ali nismo u tjeskobi; ne znamo kamo bismo se okrenuli, ali ne očajavamo; progone nas, ali nismo ostavljeni u pogibli; obaraju nas na zemlju, ali nismo uništeni. Mi uvijek i svuda na svom tijelu nosimo smrtnu patnju Isusove, da se na našem tijelu očituje i život Isusov.” (2. Korinćanima 4,6-10) ... Mir koji se vidio na Pavlovom licu zadobio je mnoge duše za Evanđelje.

Pavao je bio okružen ozračjem Neba. Svi koji su se družili s njim osjećali su utjecaj njegovog zajedništva s Kristom. Njegov vlastiti život bio je primjer istine koju je naviještao i to je davalo osvjeđavajuću snagu njegovom propovijedanju. U tome leži snaga istine. Prirodan, nesvjestan utjecaj svetog života najuvjerljivija je propovijed koja se može iznijeti u prilog kršćanstvu. Argument, čak i kad ga se ne može pobiti, može izazvati samo protivljenje; ali pobožni primjer ima snagu kojoj se nije moguće potpuno oduprijeti. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 321,322)

2. svibnja 2026.

Budućnost puna nade

“Znam komu sam povjerovao i uvjeren sam da je on moćan poklad moj sačuvati.” (2. Timoteju 1,12)

U brizi za one koje će uskoro napustiti a koji će se morati boriti s predrasudama, mržnjom i progonstvom, apostol je iz vida izgubio vlastito stradanje. Ono nekoliko kršćana koji su ga pratili do stratišta nastojao je ojačati i ohrabriti ponavljanjem obećanja danih onima koji su progonjeni radi pravednosti. Uvjeravao ih je da neće izostati ništa od onoga što je Gospodin rekao a odnosi se na Njegovu iskušanu i vjernu djecu. Možda će im za kratko biti teško zbog mnogobrojnih kušnji; možda će biti lišeni zemaljske utjehe; ali neka ohrabre svoja srca sigurnošću Božje vjernosti govoreći: “Znam komu sam povjerovao i uvjeren sam da je on moćan poklad moj sačuvati.” (2. Timoteju 1,12 — DF) Uskoro će prestati noć nevolja i patnji, a onda će svanuti jutro mira i savršenog dana. Apostol je gledao u slavu budućnost, ne s nesigurnošću ili strahom, već s radosnom nadom i velikom čežnjom. Dok stoji na stratištu, on ne vidi krvnikov mač ni zemlju koja će ubrzo primiti njegovu krv; tog ljetnog dana gleda u mirno plavo nebo k prijestolju Vječnoga.

Ovaj čovjek vjere promatra ljestve iz Jakovljeva viđenja što prikazuju Krista koji je povezao Zemlju s Nebom, prolaznog čovjeka s beskonačnim Bogom. Vjera mu jača kad se prisjeća patrijarha i proroka koji su se oslanjali na Onoga koji je njegova potpora i utjeha i za koga daje svoj život. Od tih svetih ljudi, koji su iz stoljeća u stoljeće svjedočili za svoju vjeru, čuje uvjeravanje da je Bog istinit. Svoje sudrugove apostole, koji su propovijedajući Kristovo Evanđelje pošli da se suoče s vjerskom zaslijepljenošću i poganskim praznovjerjem, progonstvom i prijezirom, koji nisu marili za svoj život samo da bi mogli visoko uzdignuti svjetlo križa usred mračnog labirinta nevjere — njih čuje kako svjedoče o Isusu kao Božjem Sinu, Spasitelju svijeta. Sa sprava za mučenje, s lomača, iz tamnica, iz brloga i špilja do njegovih ušiju dopiru pobjednički poklici mučenika. On čuje svjedočenje nepokolebljivih duša koje, premda bijedne, napaćene i mučene, neustrašivo i ozbiljno svjedoče za vjeru izjavljujući: “Znam komu sam vjerovao.” Dajući svoj život za vjeru, oni naviještaju svijetu da Onaj u koga su se pouzdali može zauvijek spasiti. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 322,323)

9. svibnja 2026.

Pavlova plemenita borba

“Već se moja krv izlijeva u Božju čast, vrijeme je moje smrti blizu. Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao. Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne samo meni nego i svima koji budu željeli njegov dolazak.” (2. Timoteju 4,6-8)

Otkupljen Kristovom žrtvom, opran od grijeha u Njegovoj krvi i obučen u Njegovu pravednost, Pavao je u sebi osvjedočen da je njegova duša dragocjena u očima Otkupitelja. Njegov je život skriven s Kristom u Bogu i on je uvjeren da Onaj koji je pobijedio smrt može sačuvati ono što je Njemu povjerio. Njegov se um hvata Spasiteljeva obećanja: “Ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan.” (Ivan 6,40 — Šarić) Misli su mu usredotočene na drugi dolazak njegovog Gospodina. I dok se spušta krvnikov mač i oko mučenika okupljaju sjene smrti, njegova posljednja misao leti, kao što će i prva u trenutku velikog buđenja, ususret Davatelju života koji će ga primiti u radost blagoslovljenih.

Mnogo je stoljeća prošlo od dana kad je ostarjeli Pavao prolio svoju krv kao svjedok za Božju riječ i za svjedočanstvo Isusa Krista. Nije bilo vjerne ruke koja bi za buduće naraštaje zabilježila posljednje prizore u životu ovog svetog čovjeka, ali nam je Nadahnuće sačuvalo njegovo svjedočenje pred smrt. Njegov je glas kao zvuk trube odjekivao kroz sve vjekove do danas, a njegova je odvažnost hrabrila tisuće svjedoka za Krista budeći u tisućama ojađenih duša odjek njegove trijumfalne radosti: “Već se moja krv izlijeva u Božju čast, vrijeme je moje smrti blizu. Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao. Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne samo meni nego i svima koji budu željeli njegov dolazak.” (2. Timoteju 4,6-8) — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 323)

16. svibnja 2026.

Petar: vjerni potpastir

“Kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću.” (Luka 22,32)

U Djelima apostolskim malo je govora o kasnijem radu apostola Petra. Tijekom godina službe nakon izlivanja Duha na Pedeseticu, bio je među onima koji su neumorno nastojali doprijeti do Židova koji su dolazili u Jeruzalem da se u vrijeme godišnjih blagdana poklone u hramu.

Kako se umnožavao broj vjernika u Jeruzalemu i u drugim mjestima u koja su otišli vjesnici križa, talenti koje je imao Petar pokazali su se neprocjenjivo vrijednima za prvu kršćansku Crkvu. Utjecaj njegova svjedočenja o Isusu iz Nazareta širio se nadaleko. Na Petru je počivala dvostruka odgovornost. Pred nevjernicima je odlučno svjedočio o Mesiji i ozbiljno radio na njihovom obraćenju; istodobno se posebno posvetio vjernicima jačajući ih u Kristovoj vjeri.

Nakon što se odrekao sebe i shvatio da se u potpunosti mora osloniti na božansku silu, Petar je dobio poziv da djeluje kao potpastir. Krist mu je, prije nego što Ga se odrekao, rekao: “Kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću.” (Luka 22,32 — DF) Ovim je riječima najavio opširan i djelotvoran rad koji će apostol u budućnosti obavljati za one koji će pristupiti vjeri. Za taj rad Petra je pripremilo iskustvo grijeha, stradanja i pokajanja. Tek kad je postao svjestan vlastite slabosti, mogao je shvatiti potrebu vjernika da se oslone na Krista. Usred oluje kušnji naučio je da čovjek može biti siguran samo ako se, potpuno nesiguran u sebe, osloni na Spasitelja.

Za posljednjeg Kristovog susreta s učenicima pokraj jezera Petru je, kušanom tripot ponovljenim pitanjem: “Ljubiš li me?” (Ivan 21,15-17), vraćeno mjesto među Dvanaesticom. Povjeren mu je posao; trebao je pasti Gospodnje stado. Sada je, obraćen i prihvaćen, trebao ne samo nastojati da spasi one izvan stada, već je trebao biti i pastir ovčama. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 324,325)

23. svibnja 2026.

Ljubiš li me?

“... Ljubiš li me? ...” (Ivan 21,15-17)

Krist je Petru spomenuo samo jedan uvjet službe: “Ljubiš li me?” Ovo je bitna karakteristika. Premda je Petar mogao posjedovati sve druge vrline, bez ljubavi prema Kristu ne bi mogao biti vjerni pastir Božjeg stada. Znanje, dobrota, rječitost, gorljivost — sve to je bitno za dobar rad, ali bez Kristove ljubavi u srcu djelo kršćanskog propovjednika je promašaj.

Kristova ljubav nije nestalan osjećaj, već živo načelo koje se treba očitovati kao trajna sila u srcu. Ako su karakter i ponašanje pastira prikaz istine koju zastupa, Gospodin će na njegov rad staviti pečat svojeg odobravanja. Pastir i stado postat će jedno, ujedinjeni u zajedničkoj nadi u Kristu.

Spasiteljev način postupanja s Petrom bio je pouka za njega i njegovu braću. Premda se Petar odrekao svoga Gospodina, ljubav kojom ga je Isus ljubio nikad se nije pokolebala. I kad je apostol preuzeo službu naviještanja Riječi drugima, trebao je prijestupniku pristupiti sa strpljenjem, sažaljenjem i ljubavlju koja oprašta. Držeći na umu svoju vlastitu slabost i promašaj, trebao je s ovcama i janjcima povjerenim njegovoj skrbi postupati nježno kao što je Krist s njim postupio. Budući da su zla, ljudska su bića sklona postupati bez nježnosti prema onima koji su izloženi kušnji i lutanju. Ona ne mogu čitati srce; nemaju pojma o njihovoj borbi i boli. Trebaju naučiti što je ukor ljubavi, udarac koji ranjava da bi iscijelio, upozorenje koje daje nadu.

Petar je tijekom svoje službe vjerno bdio nad stadom povjerenim njegovoj brizi i tako se pokazao dostojnim zadatka i odgovornosti koju mu je Spasitelj povjerio. Uvijek je uzdizao Isusa iz Nazareta kao Nadu Izraela, Spasitelja ljudskog roda. Dopustio je da njegovim životom upravlja Veliki Radnik. Svime što mu je bilo na raspolaganju nastojao je podučiti vjernike za aktivnu službu. Njegov pobožni primjer i neumorna aktivnost nadahnuli su mnoge perspektivne mlade ljude da se potpuno posvete propovjedničkoj službi. Kako je vrijeme protjecalo, tako je rastao utjecaj apostola kao odgajatelja i vođe; i premda je uvijek nastojao raditi posebno za Židove, posvjedočio je u mnogim zemljama i ojačao vjeru mnogih u Radosnu vijest. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 325,326)

30. svibnja 2026.

Spasenje stoji spremno

“Neka bude hvaljen Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji nas po svome velikom milosrđu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih ponovo rodi za živu nadu, za neprolaznu, neokaljanu, neuvelu baštinu.” (2. Timoteju 1,3)

U kasnijim godinama svoje službe Petar je bio potaknut da piše vjernicima “rasijanim među poganima Ponta, Galacije, Kapadocije, Azije i Bitinije”. Svojim je pismima obnavljao odvažnost i jačao nadu onih koji su trpjeli kušnje i nevolje te poticao dobra djela onih koji su zbog mnogih kušnji bili u opasnosti da se prestanu oslanjati na Boga. Iz ovih se pisama vidi da ih je pisao netko tko je bio izložen obilnom stradanju za Krista, ali i Njegovoj utjesi; netko čije je cijelo biće bilo preobraženo milošću i čija je nada u vječni život bila sigurna i čvrsta.

Na samom početku prvog pisma ostarjeli Božji sluga pripisuje svome Gospodinu razlog za hvalu i zahvalnost: “Neka bude hvaljen Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista,” uskliknuo je, “koji nas po svome velikom milosrđu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih ponovo rodi za živu nadu, za neprolaznu, neokaljanu, neuvelu baštinu koja vam stoji sačuvana u nebesima, vama koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje što već stoji spremno da se objavi u posljednje vrijeme.”

Ovoj su se nadi u zajamčenu baštinu na novoj Zemlji radovali prvi kršćani, čak i u vrijeme teških nevolja i stradanja. “Zato ćete klicati od radosti,” pisao je Petar, “iako se jedan čas — ako to mora biti — budete ožalostili raznim kušnjama, da se vrijednost vaše vjere, dragocjenija od propadljivog zlata koje se kuša u vatri, pokaže na hvalu, slavu i čast u času kad se objavi Isus Krist, koga ljubite iako ga niste vidjeli... klicat ćete od veselja neizrecivom i proslavljenom radosti, jer ćete postići cilj svoje vjere: spasenje dušama.”

Apostolove riječi napisane su za vjernike svih vremena; one imaju posebnu vrijednost za one koji žive u vrijeme kad je blizu “svršetak svega”. Njegove upute i opomene, njegove riječi vjere i odvažnosti potrebne su svakoj duši koja svoju vjeru želi sačuvati “čvrsto... do svršetka” (Hebrejima 3,14). — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 326)

6. lipnja 2026.

Vjernici su skupocjeni!

“Znajte da niste otkupljeni nečim raspadljivim — srebrom ili zlatom — od svoga bezvrijednog, od otaca baštinjenog načina života, nego skupocjenom krvi Krista kao nevina i bez mane Janjeta.” (2. Timoteju 2,3)

Apostol je vjernike nastojao poučiti koliko je važno sačuvati um da se ne bavi zabranjenim predmetima i svoju snagu ne troši na ono što je beznačajno. Oni koji ne žele upasti u Sotonine zamke moraju čuvati pristupe duši; moraju izbjegavati čitanje, gledanje i slušanje onoga što navodi na nečiste misli. ... Srce treba vjerno čuvati jer će u protivnom zlo izvana probuditi zlo unutra i duša će lutati u mraku. “Zato opasite svoje bokove, to jest svoj um,” pisao je Petar, “budite trijezni, potpuno stavite svoju nadu u milost koja će vam se donijeti u času kad se objavi Isus Krist... ne oblikujte se prema negdašnjim strastima — strastima iz vremena vašeg neznanja, već kao što je svet onaj koji vas je pozvao, postanite i sami sveti u svemu življenju, jer stoji pisano: ‘Budite sveti jer sam ja svet!’”

“Provodite sa strahom vrijeme svoga boravka u tuđini! Znajte da niste otkupljeni nečim raspadljivim — srebrom ili zlatom — od svoga bezvrijednog, od otaca baštinjenog načina života, nego skupocjenom krvi Krista kao nevina i bez mane Janjeta. On je, istina, bio prije poznat (i predodređen), prije postanka svijeta, ali se tek na kraju vremena očitova zbog vas. Po njemu vjerujete u Boga, koji ga je uskrisio od mrtvih i koji ga je proslavio, tako da vaša vjera puna nade bude usmjerena k Bogu.”

Da se spasenje ljudi moglo kupiti srebrom i zlatom, kako bi to lako mogao ostvariti Onaj koji kaže: “Moje je zlato, moje je srebro!” (Hagaj 2,8) No prijestupnika se moglo otkupiti samo dragocjenom krvlju Sina Božjeg. Plan spasenja predviđao je žrtvu. Apostol Pavao je pisao: “Ta poznato vam je milosrđe Gospodina našega Isusa Krista, kako je radi vas od bogataša postao siromah da vi postanete bogataši njegovim siromaštvom.” (2. Korinćanima 8,9) Krist je sebe predao za nas da bi nas mogao izbaviti od svake bezbožnosti. A kao krunski blagoslov spasenja, “milosni dar Božji jest život vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem” (Rimljanima 6,23). — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 326,327)

13. lipnja 2026.

Ljubimo čistim srcem!

“Pošto ste pokoravanjem istini očistili svoje duše da postignete bratsku ljubav, čistim srcem ljubite žarko jedan drugoga.” (2. Timoteju 2,13)

“Pošto ste pokoravanjem istini očistili svoje duše da postignete bratsku ljubav,” nastavio je Petar, “čistim srcem ljubite žarko jedan drugoga.” Božja riječ — istina — sredstvo je preko kojega Gospodin očituje svojeg Duha i snagu. Poslušnost riječi donosi plod tražene kvalitete — “nehinjeno bratoljublje” (DF). Ova je ljubav nebeskog podrijetla i vodi uzvišenim pobudama i nesebičnim postupcima.

Kad istina postane trajno načelo u životu, duša se ponovno rađa “ne iz raspadljiva, nego iz neraspadljiva sjemena: riječju živoga i vječnog Boga”. Ovo je novorođenje posljedica primanja Krista kao Božje riječi. Kad Sveti Duh utisne u srce božanske istine, bude se nova shvaćanja i dotad uspavana energija biva potaknuta na suradnju s Bogom.

Tako je bilo kod Petra i njegovih drugova učenika. Krist je objavio istinu svijetu. On je posijao neraspadljivo sjeme — Božju riječ — u srca ljudi. Ali mnoge od najdragocjenijih pouka Velikog Učitelja iznesene su onima koji ih nisu razumjeli. Kad je nakon Njegova uzašašća Sveti Duh podsjetio učenike na Njegove pouke, probudila su se njihova uspavana osjetila. Značenje ovih istina bljesnulo je u njihovom umu kao nova objava i u njihove se misli ugnijezdila istina, čista i neiskrivljena. Tada su primili čudesno iskustvo Kristova života. Riječ je posvjedočila njima, ljudima koje je On izabrao, pa su navijestili silnu istinu: “I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama. ... Uistinu, svi mi primismo od njegove punine: milost za milost.” (Ivan 1,14.16)

Apostol je pozvao vjernike da proučavaju Pisma, jer ako ih pravilno razumiju, mogu osigurati vječnost. Petar je shvatio da će u životu svake duše koja će na kraju pobijediti biti teškoća i nevolja, ali je isto tako znao da će poznavanje Pisma pomoći osobi izloženoj kušnji da se podsjeti obećanja koja će tješiti srce i jačati vjeru u Svemogućega. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 327,328)

20. lipnja 2026.

Razglasimo Božja djela!

“Vi ste, naprotiv, izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju svojinu, da razglasite slavna djela onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo.” (1. Petrova 2,9)

“Svaki je, naime, čovjek kao trava,” ustvrdio je, “sva njegova slava kao cvijet od trave: trava se osuši i cvijet joj otpadne, a riječ Gospodnja zauvijek ostaje! A to je ta riječ koja vam je naviještena kao Radosna vijest. Prema tome, odbacite od sebe svaku vrstu zloće i svaku vrstu lukavštine, licemjerja, zavisti i svaku vrstu klevetanja. Budući da ste tek rođena dječica, čeznite za onim čistim duhovnim mlijekom, da po njemu uzrastete za spasenje, ako ste zbilja iskusili da je dobar Gospodin.”

Mnogi vjernici kojima je Petar upućivao svoja pisma živjeli su usred pogana i puno je toga ovisilo o tome hoće li ostati vjerni uzvišenom pozivu svojeg zvanja. Apostol ih je podsjećao na prednosti koje imaju kao sljedbenici Isusa Krista. “Vi ste, naprotiv,” pisao je, “izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod određen za Božju svojinu, da razglasite slavna djela onoga koji vas pozva iz tame u svoje divno svjetlo. Nekoć niste bili (izabrani) narod, a sada ste narod Božji; некоć bez milosrđa, a sada ste postigli milosrđe.

Ljubljeni, opominjem vas: budući da ste tuđinci i stranci, klonite se tjelesnih požuda, jer one vojuju protiv duše! Vladajte se lijepo među poganima da bi u onome u čemu vas sada kleveću kao zločince, zbog vaših dobrih djela, kad ih promatraju, pomno hvalili Boga na dan pohoda!”

Apostol je jasno pokazao kako se vjernici trebaju ponašati prema građanskim vlastima: “Pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi zbog Gospodina: bilo kralju, jer je vrhovnik, bilo upraviteljima, jer ih on šalje da kažnjavaju one koji čine zlo, a pohvaljuju one koji čine dobro! Ovo je, naime, volja Božja: da čineći dobro ušutkate neosnovana govorkanja bezumnih ljudi. Pokoravajte se kao slobodni, ali ne služeći se slobodom kao izgovorom za svoju zloću, nego kao sluge Božje! Sve poštujte, braću ljubite, Boga se bojte, kralja častite!” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 328,329)

27. lipnja 2026.

Prepoznavanje kršćana

“Prepoznat ćete ih po njihovim plodovima.” (Matej 7,20)

Petar je slugama savjetovao da budu pokorni svojim gospodarima “sa svim dužnim poštovanjem, ne samo dobrima i blagima nego i onima koji su mučne čudi”. “Kakva je naime, slava”, objasnio je apostol, “u tome ako ćete krivi strpljivo podnositi udarce? Ali ako ćete strpljivo podnositi trpeći što dobro činite, to je ugodno kod Boga. Ta na to ste i pozvani, jer je i Krist trpio za vas i ostavio vam primjer da idete njegovim stopama; on koji ne učini grijeha i u čijim se ustima ne nađe prijevare; on koji vrijedan nije zauzvat vrijedao, mučen nije prijetio, nego je to prepuštao pravednomu Sucu; on koji osobno u svom tijelu naše grijeha uznese na križ da mi, umrijevši svojim grijesima, živimo pravednosti; on čijim ste modricama izliječeni. Lutali ste naime kao ovce, ali ste se sada vratili k pastiru i čuvaru duša svojih.”

Apostol je upućivao žene u vjeri da budu čedne u razgovorima i skromne u odijevanju i ponašanju. ... “Srce obučeno u neraspadljiv nakit, krotak i miran duh — ono što je dragocjeno pred Bogom.”

Ova pouka vrijedi za vjernike svih vremena. “Prepoznat ćete ih po njihovim plodovima.” (Matej 7,20) Unutarnji ukras krotkog i mirnog duha jest dragocjen. U životu pravog kršćanina vanjsko je ukrašavanje uvijek u skladu s unutarnjim mirom i svetosti. “Ako, dakle, tko hoće ići za mnom,” rekao je Krist, “neka se odreče samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi!” (Matej 16,24) Kršćaninov život obilježavat će samoodricanje i požrtvornost. Dokaz da je ukus obraćen vidjet će se u odijevanju onih koji hode putem pripravljenim za Gospodnje otkupljenike.

Dobro je voljeti ljepotu i čeznuti za njom, ali Bog želi da na prvom mjestu volimo i tražimo najvišu ljepotu, onu neprolaznu. Nikakvo vanjsko ukrašavanje ne može se u ljepoti usporediti s čovjekom “blaga i smirena duha” (DF), obučenim “u bijel, čist lan” (Otkrivenje 19,14) koji će na sebi imati svi sveti sa Zemlje. Ovakva će ih odjeća učiniti lijepima i omiljenima ovdje, a jednog će dana biti znamen koji će im omogućiti pristup u Kraljevu palaču. Njegovo obećanje glasi: “Oni će hoditi sa mnom u bjelini jer su dostojni.” (Otkrivenje 3,4) — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 329,330)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com